

Záměr lidského života

Mnoho lidí má rádo ptáky
a chtějí je chránit.
Někteří lidé ochraňují tuleně,
jejichž kůže se používá
na výrobu kožichů.
Oni tolik trpí.
Je tedy velice dobré,
že lidé dělají takovou práci.
A někteří lidé
protestují proti laboratořím.
Zacházejí se zvířaty
velice krutě,
aby něco vyzkoušeli.
Proto někteří lidé
proti těmto praktikám
protestují.
Je dobré, že každý dělá něco.
Proto jakoukoli práci,
která je dobrá
pro cítící bytosti,
bychom měli všichni dělat.
Ale vaše práce je praktikovat
Metodu Quan Yin
a mimochodem,
je-li další práce, měli
bychom dělat tu nejnütnější
a nejdůležitější nejdříve,
protože nemůžeme
dělat všechno.
Ona například chtěla
chránit ptáky,
řekla jsem tedy: „Dobrá,
udělejte to sama.
Dělejte, co máte,
abyste měla klid.“
Když někdy
vidíme někoho trpět,
například uprchlíky,
najdeme si způsob
jak pomoci
a to je práce navíc
k naší každodenní práci,
kde vyděláváme peníze,
abychom podpořili rodinu.
Máme také toto
a také musíme
duchovně praktikovat.
Když jsem v roce 85 byla

v Číně poprvé, v Pekingu,
taxikář mě vezl
z letiště v Pekingu,
měla jsem neuvěřitelný
pocit dějá vu,
že jsem tady už byla.
(Ano.)
a neuvěřitelný pocit svobody.
Myslela jsem si, že nejspíš
je to jen moje představa.
A příště, když jsem tam
byla, opakoval
se stejný pocit. (Ano.)
Teď vím,
že Quan Yin v té oblasti
strávila nějaký čas,
ale nevěděla jsem o tom
víc než to,
možná mi o tom můžete
říct víc.
Na to se musíte zeptat Jí.
Na některých místech,
kde jsme v minulých
životech nebo životě žili
a kde jsme měli dobré
zkušenosti s životem
a dobré pocity,
kdykoli máme příležitost
se na to místo vrátit,
znovu zažijeme ten pocit.
Je jedno, je-li to v Číně
nebo v Polsku
nebo kdekoli jinde.
Proto se na některých místech
cítíme velice dobře
a na jiných se bez důvodu
cítíme špatně,
cítíme tam tíhu
a někdy strach,
jsme vystrašení bez důvodu.
Cítíme jistou depresi
a máme vystrašený pocit
a na některých místech
se cítíme svobodni.
Proto bychom měli
kultivovat tento druh
svobodného pocitu nebo
požehnání uvnitř nás
a vzít si ho všude s sebou.
Aby bylo jedno,

zda jsme měli na tom místě
předtím dobré zážitky
nebo ne, abychom mohli
v té oblasti žít volně
a cítit se dobře.
Když spíme
a vidíme sny,
naše tělo spí, naše oči spí,
kdo vidí ten sen?
To je duše, jako vaše
pravé Já, ne to tělo.
My nejsme to tělo.
Proto říkáme,
že duše nemá oči
a nos, ale vidí všechno,
ví všechno.
Proto jsem vám říkala,
abyste se dívali očima duše
a abyste zavřeli oči
a že nepotřebujete oči.
A to také dokazuje,
že my nejsme toto tělo
a že fyzické oči
nemohou vidět nic
bez síly duše.
To dokazuje,
že jsme jiní než to tělo,
že existujeme.
Tělo je jen nástroj
nebo to může být vězení,
které jsme omylem postavili.
Nebo je to možná v tomto
světě nutné mít místo
k umístění duše.
A v hodině snů
někdy vidíme naši
minulou karmu.
Ano, někdy.
A nejčastěji po zasvěcení,
síla Mistra zorganizuje,
že splatíme ve snech
nějakou špatnou karmu.
To je nejpohodlnější.
To se stává.
A také někdy
vidíme budoucnost,
jako když jste
mě viděla v červených šatech,
to byla předpověď
budoucnosti pro čas

vašeho zasvěcení,
 uvidíte takového Mistra
 v takovém oblečení,
 abyste získala okamžitě
 víru a rozpoznala ho
 a měla dobré zkušenosti.
 Ale když jsem viděla
 váš obrázek,
 pak jsem cítila ve své mysli,
 že jsem Vás již viděla dříve.
 (Ano.)
 Až jsem uviděla Váš obrázek.
 (Ano, rozumím.)
 Pak jsem ve své mysli věděla,
 že jsem Vás viděla dříve.
 Ano, vzpomněla jste si
 na něco z minulosti.
 Když umřeme, naše duše
 bude svobodná, ano?
 Je to duše,
 která přenáší karmu
 z života do života?
 Co přenáší karmu
 z života do života?
 Je to mysl.
 Je to alaya.
 To je síla vzpomínek.
 To není duše?
 Ne, to není duše.
 Je to určitá síla energie.
 Když něco děláte,
 vytváří to nějakou energii
 a ta energie vytváří
 určitý vzorec
 nebo určitou koncepci
 nebo určitou formu,
 nicméně neviditelnou
 pro fyzické oči.
 A tyto energie,
 tato pravidla
 se slepí dohromady
 a vytvoří určitý vzorec.
 A přes tento vzorec
 duše zažívá to a tamto,
 špatné a dobré v tomto světě.
 A po dlouhé době
 se duše s tímto vzorcem
 ztotožní,
 místo toho, aby zjistila,
 že je od tohoto vzorce volná.

Jako když dlouho pracujete
 na počítači,
 jste jím pohlčeni
 a možná zapomenete na sebe.
 Zapomenete jíst,
 zapomenete spát,
 jste pohlčeni tím počítačem
 a když počítač funguje
 špatně,
 dělá chyby, zlobíte se.
 A pak někdy obviňujete
 za chyby sebe.
 A pak vám chyby
 způsobují potíže
 a vy ty chyby napravujete
 a musíte to opravit.
 Máte s tím počítačem
 mnoho potíží a zlosti
 a jste k němu stále přilepeni,
 promeškáte oběd
 a všechno, kvůli těm chybám
 a úplně zapomenete
 na ostatní povinnosti,
 že na vás čeká vaše žena,
 že jste pan ten a ten.
 Ale vy jste svobodný.
 Nemusíte tam být přilepený.
 A teď budou
 ty vzorce minulosti
 formovat druh pevné,
 ale neviditelné síly
 a duše bude vidět přes ní
 a bude k ní jistým
 způsobem vázaná.
 A pokud nebudete mít tu
 moudrost uvolnit se
 díky informacím,
 které jste nasbírala
 život za životem,
 pak budete mít potíže.
 Budete se s těmi
 problémy ztotožňovat.
 Vždy se snažíte
 problémy vyřešit
 a pak jste do problémů
 vždy zapleteni
 a proto není duše od
 problémů svobodná.
 A když zemřeme,
 duše je k problémům

přilepená,
 snaží se ty problémy řešit
 znovu v dalším těle,
 při další příležitosti.
 Proto se reinkarnujeme
 a reinkarnujeme
 a reinkarnujeme.
 Jen když zjistíme,
 že ty potíže jsou potíž,
 že je vždy můžeme odhodit.
 Nemusíme je řešit.
 Odhodíme vše
 do popelnice
 a budeme dělat jen to, co je
 nutné, zbytek, který ještě
 bude na naší duši vázán
 toho se pak zbavíme
 a budeme volní.
 Má to souvislost s úrovní,
 kterou jsme dosáhli?
 Jistě.
 Většina lidí,
 kteří nepraktikují,
 jsou na lidské úrovni,
 jsou prostě svázaní
 s problémy,
 se zvyky z mnoha životů.
 Oni si myslí, že se o to
 všechno musí postarat
 a že musí všechny
 ty problémy vyřešit.
 Nemohou-li je vyřešit
 v tomto životě,
 vrátí se v příštím.
 A když se vrátí
 v příštím životě,
 mají nový problém
 a ten starý problém
 nebyl vyřešen,
 ten nový problém
 se již vyvinul.
 Oni se stále obalují
 a zaplétají se do
 tohoto nepořádku a nikdy
 se nemohou dostat ven,
 dokud nepřijde Mistr
 a neukáže jim cestu,
 neviditelně a neřekne:
 „Tudy musíš jít
 a zanechat tam

všechny odpadky.
 Bez vás nikdo nezemře.
 Bez všech těch problémů,
 nezemřete.
 Tyto problémy
 jste si sami vytvořili.
 Jen vyhod'te všechny
 svazky do koše
 to je vše,
 a pojd'te se mnou.“
 Pak si duše začne
 uvědomovat tu chybu,
 jaká škoda času.
 Pobýval celou tu dobu
 v bahně
 a teď se zvedl
 a začíná nový život.
 Jsou některé bytosti,
 které dosáhly vysoké úrovně
 a přemýšlím o některých
 guru, kteří upadli
 do lakoty a tužeb atd.
 Je pro mne těžké
 si představit,
 že když dosáhnete určité
 úrovně vědomí
 nebo určitého duchovního
 uvědomění, jak můžete
 upadnout do lakoty?
 Možná má ten guru
 svůj záměr
 nebo musel jít dolů
 a zdánlivě dělat tyto věci.
 Ale musel by to být
 skutečný guru.
 Ne tak zvaný guru.
 Musíme vědět,
 co je to za guru
 a analyzovat
 jeho život a činy.
 Pravděpodobně řeknete:
 „Och, ten guru je lakomý!“
 Možná.
 Nebo, bere si tolik peněz,
 ale musíte se podívat, co
 s těmi penězi dělá, ano?
 Každý někdy upadne.
 Musejí se naučit
 svoji lekci
 i my se učíme svoji.

Je lepší o negativních
 stránkách druhých nemluvit,
 aby se naše mysl nenakazila.
 Protože my ani nevíme.
 Každý něco dělá
 a učí se něco jiného.
 Buď'te šťastni,
 že nemusíte procházet
 těmito zkouškami
 a učit se těžkými lekcemi.
 Musíme vidět,
 co s nimi dělá,
 co je výsledkem jeho činů.
 Ne jen, co dělá,
 ale výsledek toho.
 Stejně,
 pokud jsme ve svém srdci
 upřímní a čistí,
 najdeme čistého Mistra.
 To je jisté.
 Co mi dělá starosti,
 dosáhnout určité úrovně a...
 A upadnout.
 (A znovu upadnout.)
 Dosáhněte jí
 nejdřív a obávejte se pak.
 (Dobrá.)
 V Au Lak (Vietnamu)
 říkáme:
 „Ještě nejsi bohatý,
 a už se bojíš zlodějů.“
 Věnujme energii
 na dosažení toho
 neobávejme se selhání.
 Můj Bože!
 Plýtváte svojí energií,
 obávejte se věci
 dříve než se stanou.
 V dávné Číně byl muž,
 žil v zemi zvané Chi.
 Dělal si stále starosti,
 že jednoho dne možná
 spadne nebe
 a co se stane, co udělá.
 Takto strávil celý svůj život
 a bídne zemřel
 dříve, než spadlo nebe.
 A já žiji do dneška
 a neviděla jsem,
 že by kus nebe spadlo.

Ale on si s tím dělal celý
 život starosti.
 Někdy musíme zaplatit
 nějaké karmické dluhy.
 To nezávisí na tom kolik
 a jaké úrovně jsme dosáhli,
 jsme ochotni platit,
 chceme-li.
 Nechceme-li,
 je to také v pořádku.
 Můžeme tomu utéci.
 Ale někdy jsme ochotni
 trpět nebo dělat něco
 pro druhé lidi
 nebo proto, že jsme
 získali špatnou karmu
 od jiných lidí.
 Jinak, co si myslíte?
 Proč musel být Ježíš
 ukřižován na kříži?
 Jakou měl špatnou karmu?
 Učil jen dobré věci.
 Jen chodil po okolí,
 vyčerpával se pro lidi
 a co získal?
 Jak poznáme,
 že vytváříme naši karmu
 nebo karmu ukončujeme?
 Například,
 když něco dělám...
 Jak poznáte, jestli
 vám to způsobuje zlá karma
 nebo si vytváříte novou?
 Jestli tvoříme zlou karmu
 nebo ji ukončujeme.
 Je těžké to teď říct,
 protože jsme teď byli
 ve velkých potížích.
 Jen se tedy co nejvíce
 snažte vyhnout se, čemu se
 vyhnout můžete a ukončit,
 co ukončit musíte,
 čemu se vyhnout nemůžete.
 Dá se také říct jedna věc,
 Dá se také říct jedna věc,
 někdy, abyste poznali, je-li
 to nová karma nebo stará
 karma, je to takhle.
 Přihodí-li se vám něco,
 a vy se tomu nemůžete

vyhnout, je jedno jak moc
se vám to nelíbí,
to je stará špatná karma.
Samozřejmě, že ta síla
karmy vás nutí
dělat tyto věci.
Ale některým věcem
se vyhnout můžete, ale
vám se líbí je dělat z vlastní
vůle, tak si vytváříte
potíže, novou špatnou karmu.
A vy víte, že je to špatné
a můžete se tomu vyhnout
a stejně to chcete dělat,
pak víte, že se
dostáváte do potíží.
Je-li to dobrá věc,
samozřejmě,
udělejte to a zapomeňte na to,
uvědomte si, že je to Bůh,
který dělá dobré věci, aby
prospěl ostatním přes vás.
Pak je to v pořádku.
Ale když víte,
že je to špatná věc,
a stejně ji záměrně
chcete dělat, i když se jí
můžete vyhnout,
to je nová špatná karma.
Jistě budete mít potíže.
Když se tomu chci vyhnout,
ale stejně to dělám,
znamená to,
že je to karma minulosti.
Víte-li, že to není dobré,
a nelíbí se vám to
a chcete se tomu vyhnout,
ale stále vás to nějak nutí
a okolnosti vás stále nutí
to udělat.
Přestože
se snažíte se tomu vyhnout,
stejně vás to táhne zpět,
bez vaší vůle,
pak je to síla starého dluhu,
staré špatné karmy.
Ale přesto se snažte,
pokud to není dobrá věc,
vždy se snažte tomu vyhnout,
používejte svoji duševní sílu

a sílu meditace,
abyste se tomu vyhnula.
Já vám mohu jen říct,
snažte se.
Je to obtížné.
Někdy řeknu věci,
jako by nešly ze mě,
dokonce i něco,
co lidem ublíží.
(Ano.)
A když to řeknu,
„Proč mě to vůbec napadlo?“
Myslím, to není ze mě.
Je možné, že to nejsem já?
Možná je to karma.
Možná je to karma?
Nejste to vy,
je to vaše špatná karma.
Někdy to může být také
špatná karma toho člověka,
má něco společného s vámi,
v minulosti
a teď se to vrací.
Těžko říct.
Ale stejně, snažte se
vyhnout ubližování lidem,
když to není nutné,
když to není nutné.
Snažte se tomu
vyhnout, jak můžete.
A snažte se více medítovat,
pak se budete cítit volněji.
Čemu se nemůžeme vyhnout,
řekneme promiň,
omluvte se
a příště se snažte to napravit.
Čemu se můžete vyhnout
nebo co si můžete uvědomit,
tomu se vyhněte.